

syn, der er nævnt i stk. 1, jf. § 30, stk. 1 og 2, må antages at medføre, at begæringer om ret til indsigt i almindelighed må afslås. Bestemmelsen vil hermed være udtryk for en delvis videreførelse af den gældende bestemmelse i lov om offentlige myndigheders registre § 13, stk. 5, 2. pkt. Bestemmelsen vil bl.a. muliggøre, at politiets efterforsknings- og afgørelsesregistre i Det Centrale Kriminalregister fortsat vil kunne undtages fra den registreredes ret til indsigt.

Til § 33

Af bestemmelsen følger, at en registreret person, der har fået meddelelse efter § 31, stk. 1, ikke har krav på ny meddelelse før 6 måneder efter sidste meddelelse, medmindre der godtgøres en særlig interesse heri.

Den foreslåede bestemmelse svarer i det væsentlige til, hvad der følger af den gældende registerlovgivning, jf. herved reglerne i lov om offentlige myndigheders registre § 13, stk. 6, og lov om private registre § 7 a, stk. 3. Bestemmelsen er således alene udtryk for ændringer i den 12 måneders-regel, som fremgår af bestemmelsen i lov om private registre § 7 a, stk. 3.

Om baggrunden for bestemmelsen henvises til *betænkningen*, side 306 og 486 f.

Til § 34

Til stk. 1

I bestemmelsen foreskrives det, at indsigt efter § 31, stk. 1, som udgangspunkt skal gives skriftligt, hvis den registrerede anmoder herom. Kravet om skriftlighed indebærer, at oplysningerne skal fremtræde i en sådan form, at de kan læses umiddelbart og uden brug af tekniske hjælpemidler. I de tilfælde, hvor hensynet til den registrerede taler derfor, kan meddelelse af indsigt ske i form af mundtlig underretning om indholdet af oplysningerne. Dette vil bl.a. kunne være tilfældet med hensyn til oplysninger om den registreredes helbredsforhold.

Den foreslåede bestemmelse svarer til, hvad der er fastsat i den gældende registerlovgivning, jf. lov om offentlige myndigheders registre § 14 og lov om private registre § 7 b, stk. 2 og 3.

Til stk. 2

I bestemmelsen er fastsat, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at den registrerede skal betale for meddelelser, som gives skriftligt af private virksomheder m.v. Bestemmelsen er udtryk for en videreførelse af, hvad der gælder efter lov om private registre § 7 b, stk. 3.

Ved lovens ikrafttræden er det hensigten at udstede en bekendtgørelse om betaling for private dataansvar-

liges skriftlige meddelelser om indsigt. Dette vil ske med udgangspunkt i bekendtgørelse nr. 123 af 11. marts 1988 om betaling for skriftlige meddelelser om indholdet af private edb-registre. Heri er bl.a. fastsat, at gebyret udgør 10 kr. for hver påbegyndt side. Betalingen kan dog ikke overstige 200 kr. I den private sektor vil der således også fremover kunne kræves et ekspeditionsgebyr for skriftlig meddelelse af indsigt.

Til kapitel 10

Øvrige rettigheder

I kapitlet fastsættes bestemmelser, der hjemler den registrerede en række yderligere rettigheder end, dem der følger af reglerne i kapitel 8 og 9.

I §§ 35, 36 og 39 fastsættes regler om den registreredes indsigelsesret. § 37 omhandler den registreredes krav på berigtigelse, sletning og blokering samt underretning af tredjemand herom. Bestemmelserne, der skal sikre en korrekt implementering af direktivets artikel 12, litra a, 3. pind, litra b og c, og artikel 14 og 15, er i det væsentlige udtryk for nyskabelser i forhold til den gældende registerlovgivning. Med bestemmelserne tillægges der således den registrerede en række nye rettigheder. Endelig er der i §§ 38 og 40 fastsat regler om tilbagekaldelse af samtykke og om den registreredes ret til at klage til vedkommende tilsynsmyndighed over behandlingen af oplysninger om den pågældende.

Til § 35

Af bestemmelsens *stk. 1* følger, at den registrerede til enhver tid over for den dataansvarlige kan gøre indsigelse mod, at oplysninger om vedkommende gøres til genstand for behandling. Bestemmelsen i *stk. 1* regulerer ikke, hvornår den dataansvarlige skal efterkomme indsigelsen, idet dette spørgsmål må afgøres på baggrund af bestemmelsen i *stk. 2*.

Af *stk. 2* følger, at den dataansvarlige skal ophøre med at behandle oplysninger om den registrerede, hvis den registreredes indsigelse efter *stk. 1* er berettiget.

En indsigelse vil naturligvis være berettiget, hvis behandlingen ikke er lovlig. I sådanne tilfælde skal den dataansvarlige i øvrigt ophøre med behandlingen, uanset om der gøres indsigelse herimod, jf. § 5, stk. 4, 2. pkt.

Bestemmelsen indebærer imidlertid også, at den dataansvarlige – hvis der gøres indsigelse – efter omstændighederne skal ophøre med en behandling, som i øvrigt er lovlig.